

spodarki nie uspołecznionej oraz właściciele zakładów i przedsiębiorstw lub inne osoby nimi zarządzające,

- b) „jednostka nadrzędna” — właściwe w odniesieniu do jednostek, o których mowa pod lit. a), organizacje samorządu rzemieślniczego lub samorządu nie uspołecznionego handlu i usług.

§ 40. Prezes NIK w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej dostosuje niniejsze przepisy do warunków przeprowadzania kontroli w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 41. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

3

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 grudnia 1980 r.

w sprawie zasad i trybu współdziałania Najwyższej Izby Kontroli z radami narodowymi.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) Rada Państwa uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Delegatury Najwyższej Izby Kontroli, zwane dalej „delegaturami”, współdziałają w wykonaniu swych zadań z radami narodowymi, ich prezydiami i komisjami.

2. Wyniki pracy kontrolnej delegatur wykorzystywane są w działalności rad narodowych.

§ 2. 1. Delegatury przedkładają prezydium wojewódzkich rad narodowych okresowe plany kontroli.

2. Prezydium i komisje wojewódzkich rad narodowych udzielają delegaturom informacji o swoich planach pracy, zwłaszcza w zakresie objętym planami kontroli.

§ 3. 1. Prezydium rad narodowych przesyłają właściwym delegaturom projekt rocznego planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa i budżetu województwa.

2. Delegatury mogą zgłaszać do projektów wymienionych w ust. 1 uwagi i propozycje i przedkładać je przewodniczącym wojewódzkich rad narodowych oraz przewodniczącym właściwych komisji tych rad, przesyłając je jednocześnie wojewodom.

3. Dyrektorzy delegatur biorą udział w obradach sesji wojewódzkich rad narodowych, poświęconych uchwalaniu planu społeczno-gospodarczego rozwoju i budżetu województwa, oraz referują zgłoszone uwagi i propozycje.

§ 4. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych przesyłają właściwym delegaturom, w terminie do 15 marca każdego roku, sprawozdanie z wykonania planu społeczno-gospodarczego rozwoju i budżetu województwa.

2. Delegatury przedkładają — w terminie 30 dni od daty otrzymania sprawozdania wymienionego w ust. 1 — przewodniczącym wojewódzkich rad narodowych uwagi do sprawozdania z wykonania planu społeczno-gospodarczego rozwoju oraz analizę wykonania budżetu województwa, przesyłając je jednocześnie wojewodom.

3. Dyrektorzy delegatur referują na sesjach wojewódzkich rad narodowych podstawowe uwagi i wnioski do sprawozdania wymienionego w ust. 1.

§ 5. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą w uzasadnionych wypadkach występować do delegatur o przeprowadzenie kontroli wykonania zadań ujętych w planach społeczno-gospodarczego rozwoju województwa.

§ 6. 1. Dyrektorzy delegatur i zespoły Najwyższej Izby Kontroli przedstawiają prezydium wojewódzkich rad narodowych wyniki ważniejszych kontroli, dotyczących

poszczególnych dziedzin gospodarki terenowej, działalności administracji gospodarczej oraz działalności wykonawczej i zarządzającej terenowych organów administracji państwowej, a także wyniki ważniejszych kontroli organizacji gospodarczych i instytucji nie podporządkowanych radom narodowym.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych rozpatrują wyniki kontroli, o których mowa w ust. 1, i przekazują otrzymane w tym przedmiocie informacje do wykorzystania właściwym komisjom wojewódzkich rad narodowych.

3. Dyrektorzy delegatur referują wyniki ważniejszych kontroli na sesjach wojewódzkich rad narodowych i na posiedzeniach prezydium wojewódzkich rad narodowych, jak również na posiedzeniach ich komisji, przedstawiając równocześnie — wynikającą z ustaleń kontrolnych — opinię o działalności służbowej osób zajmujących kierownicze stanowiska w terenowych organach administracji państwowej oraz administracji gospodarczej, w tym również spółdzielczej.

4. Delegatury przedstawiają, w miarę potrzeby, wyniki kontroli prezydium rad narodowych stopnia podstawowego do rozpatrzenia i wykorzystania w sposób określony w ust. 2.

§ 7. 1. Przewodniczący wojewódzkich rad narodowych zapraszają dyrektorów delegatur na posiedzenia prezydium wojewódzkich rad narodowych.

2. Dyrektorzy delegatur i upoważnieni przez nich przedstawiciele mogą uczestniczyć w obradach sesji i pracach komisji rad narodowych stopnia wojewódzkiego i podstawowego.

3. Przedstawiciele delegatur uczestniczący w posiedzeniach komisji wojewódzkich rad narodowych mogą przedstawiać uwagi i wnioski wynikające z kontroli i dotyczące spraw będących przedmiotem obrad komisji oraz w miarę potrzeby udzielają wyjaśnień.

4. Delegatury i zespoły Najwyższej Izby Kontroli zapraszają członków komisji wojewódzkich rad narodowych, w miarę potrzeby, do udziału w przeprowadzanych kontrolach oraz naradach pokontrolnych.

§ 8. Delegatury i wojewódzkie komitety kontroli społecznej informują się wzajemnie o planach pracy kontrolnej, wynikach ważniejszych kontroli oraz podejmowanych działaniach profilaktycznych, a także współdziałają w zakresie koordynowania działalności kontroli społecznej z działalnością organów kontroli zawodowej w celu eliminowania nadmiernej częstotliwości i zbiegów kontroli w jednostce.

§ 9. Na wniosek wojewódzkich komitetów kontroli społecznej delegatury udzielają, w miarę możliwości, organom kontroli społecznej pomocy w organizowaniu badań kontrolnych i szkoleniu kontrolerów społecznych.

§ 10. Wojewódzkie komitety kontroli społecznej mogą w uzasadnionych przypadkach występować do delegatur z wnioskami o przeprowadzenie kontroli bądź o wskazanie organu, który kontrolę przeprowadzi.

§ 11. Delegatury występują, w miarę potrzeby, do wojewódzkich komitetów kontroli społecznej o włączenie do planów kontroli społecznej określonych tematów badań i przekazanie informacji o dokonanych ustaleniach.

§ 12. Delegatury i wojewódzkie komitety kontroli społecznej mogą organizować kontrole wspólne poszczegól-

nych dziedzin działalności gospodarczej. W tych przypadkach programy i metody badań ustalają delegatury.

§ 13. Upoważnieni pracownicy delegatur mogą uczestniczyć w posiedzeniach wojewódzkich komitetów kontroli społecznej lub ich prezydiów oraz w naradach organizowanych przez komitety dla przedstawicieli kontroli społecznej.

§ 14. Przez użyte w niniejszej uchwale określenie „województwa rada narodowa” rozumie się również pozostałe rady narodowe stopnia wojewódzkiego, a przez określenie „wojewoda” — również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

4

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 grudnia 1980 r.

w sprawie szczegółowych praw i obowiązków oraz wymaganych kwalifikacji pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

Na podstawie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownikiem Najwyższej Izby Kontroli może być obywatel polski o nieskazitelną przeszłość, którego cechuje obywatelska postawa i patriotyczna świadomość, dający rękojmię należytego wykonywania powierzonych mu obowiązków służbowych.

§ 2. 1. Stosunek pracy z pracownikami wykonującymi lub nadzorującymi czynności kontrolne nawiązuje się na podstawie mianowania.

2. Na okres nie przekraczający jednego roku stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, może być nawiązany również na podstawie umowy o pracę, z wyjątkiem osób określonych w art. 15 ust. 2 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli.

3. Stosunek pracy z pracownikami administracyjnymi i pracownikami obsługi nawiązuje się na podstawie umowy o pracę.

§ 3. 1. Stosunek pracy na podstawie mianowania nawiązuje się z dniem określonym w akcie nominacji.

2. Akt nominacji powinien określać:

- 1) stanowisko służbowe,
- 2) składniki i wysokość wynagrodzenia.

3. Pracownik mianowany powinien posiadać kwalifikacje i praktykę zawodową, określone w przepisach w sprawie wynagradzania pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

4. Mianowanie może być uzależnione od przeszkolenia wstępnego zakończonego egzaminem kwalifikacyjnym lub od wykazania w inny sposób przydatności do pełnienia służby.

§ 4. Pracownik mianowany składa ślubowanie następującej treści: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku przyczynić się ze wszystkich sił do pomyślnego socjalistycznego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; wierności Jej zawsze dochować, obowiązki swoje wypełniać sumiennie i starannie, przestrzegając zasad

praworządności ludowej oraz kierując się interesem społecznym i zasadami budownictwa socjalistycznego”.

§ 5. 1. Pracownik mianowany podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym pod względem zawodowym i postawy moralno-politycznej.

2. Oceny kwalifikacyjnej pracownika mianowanego dokonuje się nie rzadziej niż co trzy lata.

3. Okresowe oceny kwalifikacyjne przeprowadza kierownik jednostki organizacyjnej, w której pracownik wykonuje obowiązki służbowe, w porozumieniu z czynnikami społeczno-politycznymi.

4. Pracownikowi służy prawo zaznajomienia się z wydaną o nim oceną kwalifikacyjną. W terminie 7 dni od zaznajomienia się z oceną pracownik może wnieść odwołanie do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

5. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zwolnić niektórych pracowników mianowanych od okresowych ocen, a także może zarządzić dokonanie oceny pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

§ 6. W stosunku do pracowników mianowanych Najwyższej Izby Kontroli wyłącza się właściwość komisji odwoławczych do spraw pracy.

§ 7. Za naruszenie obowiązków służbowych lub uchybienie godności stanowiska mianowani pracownicy Najwyższej Izby Kontroli ponoszą odpowiedzialność porządkową lub odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach i w trybie określonych odrębną uchwałą Rady Państwa.

§ 8. 1. Pracownik Najwyższej Izby Kontroli jest obowiązany przestrzegać przepisów art. 100 Kodeksu pracy oraz pełnić swoje obowiązki w sposób zapewniający sprawne i prawidłowe wykonywanie zadań jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony.

2. W szczególności pracownik mianowany powinien:

- 1) postępować zgodnie z zasadami praworządności ludowej, kierując się interesem społecznym i ochroną praw obywateli,
- 2) strzec autorytetu władzy ludowej i jej organów,